

WSPÓLNOTA JEST POSŁANA, BY GŁOSIĆ DZIAŁANIE BOŻEJ MOCY

Człowiek zaś, z którego wyszły złe duchy, prosił Go, żeby mógł zostać przy Nim. Lecz [Jezus] odprawił go słowami: "Wróć do domu i opowiadaj wszystko, co Bóg uczynił z tobą". Poszedł więc i głosił po całym mieście wszystko, co Jezus mu uczynił. Łk 8,38-39

Bowiem uzdrowiony człowiek posłany jest przez Jezusa do swoich, by głosić chwałę Boga. By mówić głośno, jak wielkie rzeczy uczynił mu Bóg, opowiadać o Jego miłosierdziu. To jest ta isierka nadziei dana przez Boga, dzięki której nawróci się potem wielu. Bóg znajduje sposób, by docierać do różnych serc. Trzeba to mocno podkreślić: dawanie świadectwa o tym, że Pan jest z nami, że odpowiada na nasze modlitwy, że działa realnie w naszym życiu, nie jest samochwalstwem, ale jest obowiązkiem wobec Boga i Kościoła. Celem świadectwa jest oddanie chwały Bogu i zbudowanie Kościoła.

Osobiste doświadczenie jest centrum i kluczem do skutecznej ewangelizacji. Przez świadectwo rozumie się słowne wyrażenie tego, jak Jezus przemienił życie i jak już przeżywane są skutki Jego działania. Dlatego też ma ono charakter przeżyciowy i osobisty. Nie prezentuje się w nim idei czy doktryn, lecz konkretne czyny, w których doświadczyliśmy zbawienia ofiarowanego przez Jezusa.

Wszystko, co mówimy, może zawsze być negowane, nawet istnienie Boga czy Jezusa. Jedyne, czemu nie da się zaprzeczyć, to prezentowane przez nas przeżycie zbawienia Boga i to, jak On zmienił nasze życie. Kiedy mówimy o konkretnych czynach zbawczych, słowa niosą dodatkową wartość, jaką jest osobiste przekonanie. Inaczej byłoby to jakby reklamowanie produktu, którego nigdy nie widzieliśmy, nie mówiąc już o jego próbowaniu. W świadectwie ujawnia się nie to, co my uczyniliśmy dla Pana, lecz to, czego On dokonał w naszym życiu.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Czytanie Słowa Bożego / bulli „Misericordiae vultus” / Dzienniczka św. Faustyny

Z Pisma Świętego:

Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła, wy, którzyście byli nie-ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym, którzyście nie dostąpili miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali. 1P 2,9-10

Z bulli papieża Franciszka „Misericordiae vultus” ogłaszającej Jubileusz Miłosierdzia:

Są chwile, w których jeszcze mocniej jesteśmy wzywani, aby utkwic wzrok w miłosierdziu, byśmy sami stali się skutecznym znakiem działania Ojca. Z tego właśnie powodu ogłosiłem Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia jako pełen łaski czas dla Kościoła, by uczynić świadectwo wierzących jeszcze mocniejszym i skuteczniejszym. [...] Kościół bardzo silnie odczuwa pilną potrzebę głoszenia miłosierdzia Boga. Życie Kościoła jest autentyczne i wiarygodne, gdy czyni z miłosierdzia swoje pełne przekonania przestanie.

Z Dzienniczka św. Faustyny:

Wysyłam cię - powiedział - do całej ludzkości z moim miłosierdziem. Nie chcę karać zbolelej ludzkości, ale pragnę ją uleczyć, przytulając (...) do swego miłosiernego serca (Dz. 1588). Jesteś sekretarką mojego miłosierdzia; wybrałem cię na ten urząd w tym i przyszłym życiu (Dz. 1605), abys dawala duszom poznać moje wielkie miłosierdzie, jakie mam dla nich, i zachęcała je do ufności w przepaść mojego miłosierdzia (Dz. 1567).

3. Refleksja

Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

4. Dzielenie

Wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i inne teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja.

Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Czym jest świadectwo? Co to znaczy dawać świadectwo?

Czy ja mogę dać świadectwo o działaniu Bożego miłosierdzia w moim życiu?

/zachęta do osobistych wypowiedzi na temat Bożego działania w moim życiu/

5. Modlitwa ewangelizatora /fragment/

Ojcze Święty, Ty tak umiłowałeś świat, że posłałeś nam swego jedyne Syna, namaszczać Go Duchem Świętym i mocą, aby dokonał zbawienia każdego człowieka i całej ludzkości.

Przez Jego śmierć i zmartwychwstanie dałeś życie światu i uratowałeś nas z mocy szatana.

Tak jak Ty Go posłałeś, Ojcze dobry, tak i On nas posłał,

byśmy kontynuowali Jego dzieło w każdy czas i aż po krańce Ziemi.

Wyznajemy Ojcze sprawiedliwy, że jesteśmy niezdolni do spełnienia tak wielkiej misji, jeśli Ty sam nie przyobleczesz nas Mocą z wysoka, którą namaściłeś Jego. [...]

Daj nam Twoje Słowo, które wchodzi w głąb serca i daj nam głosić z odwagą zbawienie w imię Twego Syna, naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Jezu, Ty jesteś tym, który chrzci ogniem. Ochrcij nas jeszcze dziś mocą Twojego Ducha, byśmy byli zdolni nie tylko ogłaszać, lecz także realizować zbawienie każdego człowieka i wszystkich ludzi.

Ześlij z nieba nowe wylanie Twojego Ducha, który uzdolni nas do głoszenia Ciebie z odwagą, by świat, wierząc w Ciebie, jedyne Zbawiciela, miał życie i to w obfitości.

Ześlij na wszystkich i na każdego z nas moc, którą nam obiecałeś.

Duchu Święty, przyjdź do każdego z nas. Napełnij nas Twoją mocą,

byśmy byli skutecznymi współpracownikami Jezusa Chrystusa w zbawianiu świata.

Ty jesteś tym, który dotyka serc, by nawróciły się i głosiły Jezusa jako Zbawiciela i Pana.

Tylko Ty odnawiasz oblicze ziemi i przemieniasz serca.

Przyjdź Duchu Święty i stwórz rodzinę Bożą, która woła do Boga „Abba, Ojcze”. [...]

(Jose. H. Prado Flores)